

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2808

гр. София, 18.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 76 СЪСТАВ, в закрито заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАЯ Й. МИХАЙЛОВА

като разгледа докладваното от МАЯ Й. МИХАЙЛОВА Гражданско дело № 20231110154238 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 27 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела.

Образувано е по молба-формуляр А от Регламент (ЕО) № 1896/2006 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на процедура за европейска заповед за плащане, подадена от П. Р. Т..

По подадената молба е образувано гр.д.№2071/2022 г. по описа на СГС, ГО, 7-ми състав, по което е издадена европейска заповед плащане срещу ответника, срещу която е подадено възражение.

Молбата, по която е образувано настоящето дело, е подадена от български гражданин с постоянен и настоящ адрес в Република България срещу ответник, с адрес в Австрия, като отношенията се основават на договор за продажба на стоки.

Исковото производство е предшествано от производство по издаване на европейска заповед за плащане по Регламент № 1896/2006 г., каквато заповед е издадена на 30.08.2022 г. и в резултат на подадено възражение от 20.01.2023 г. (в срока по чл. 16 от Регламент № 1896/2006 г.), и след указания от съда ищецът е довнесъл указаната му държавна такса. След подадено възражение

по чл. 16 от Регламент № 1896/2006 г., заповедно производство се счита за прекратено, поради което ирелевантно за спора е дали заповедно производство се е развило пред компетентен съобразно чл. 6 от Регламента съд (така в определение № 18/13.01.2017 г. по ч. т. д. № 1734/2016 г. на ВКС, I т. о. се приема, че "разпоредбите на Регламент № 1896/2006 г. и конкретно тази на чл. 6 относно компетентността са относими към процедурата по издаване на европейска заповед за изпълнение и не могат да бъдат приложени към последващото исково производство по чл. 626 от ГПК, доколкото с подаването на възражението по чл. 16 от Регламента тази процедура

приключва, а чл. 17 от същия регламент препраща към правилата на редовното гражданско производство на съответната държава-членка по произход, които се прилагат при съобразяване на разпоредбите на Регламент № 44/2001 г. (сегашен Регламент № 1215/2012 г.), включително при преценката за наличие на международна компетентност за българския съд да разгледа спора по исковото производство").

Следователно, за преценка дали настоящото вече исково производство се развива пред международно компетентен съд, следва да се разгледат разпоредбите на Регламент № 1215/2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела.

Както е посочил и СЕС в практиката си (Решение на Съда (първи състав) от 7 ноември 2019 година по дело C-213/18) с цел засилване на правната защита на лицата, които са установени в Съюза, като позволяват едновременно на ищеца да определи лесно съда, който може да сезира, а на ответника — разумно да предвиди пред кой съд може да бъде призован, правилата за компетентността, които се съдържат в Регламент № 1215/2012, се придържат към принципа за компетентност на съда по местоживее на ответника, посочен в член 4 от Регламента и допълнен с правилата за специалната компетентност (вж. по аналогия решение от 3 май 2007 г., *Color Drack*, C-386/05, EU: C: 2007: 262, т. 20 и 21). С оглед данните по конкретното дело и общото правило на чл. 4, ал. 1 от Регламент № 1215/2012г. настоящият съдебен състав намира, че липсва основание за международна компетентност по спора на българските съдилища, доколкото ответникът е с адрес в

Австрия.

Не е налице основание за международната компетентност и съобразно специалните правила в раздел 2-7 от Регламент 1215/2012 г. и по специално правилото на чл. 7, ал. 1 от Регламент 1215/2012 година. Както е посочил и СЕС в цитираното решение по дело C-213/18, правилото за компетентност на съда по местоживеенето на ответника се допълва по чл. 4 от регламент 1215/2012 г., в член 7, точка 1 от Регламент № 1215/2012 от правило за специална компетентност по дела, свързани с договор, което е мотивирано от съществуването на тясна връзка между договора и компетентния да се произнесе по него съд

Поради това ответникът може да бъде призован пред съда по мястото, където задължението, стоящо в основата на иска, е изпълнено или трябва да бъде изпълнено, тъй като се предполага, че между този съд и договора съществува тясна връзка. В конкретния случай, обаче, предмет на иска е вземане във връзка с договор продажба на стоки, с място на доставка, т. е изпълнение на договора (доколкото страните не са уговорили друго) - Австрия.

Следователно, в конкретния случай не са налице основания, които да обосновават извода, че Софийски районен съд е международно компетентен да разгледа спора, възникнал след подаването в срока по чл. 16 от Регламент № 1896/2006г. на възражението срещу европейска заповед за плащане. По изложените по-горе мотиви, настоящият съд на Република България намира, че не е международно компетентен съобразно никоя от разпоредбите на Регламент (ЕО) 1215/2012.

Ето защо съдът следва да прогласи, че не е компетентен да се произнесе по сезирания спор, като прекрати производството по делото.

Воден от горното СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОГЛАСЯВА на основание чл. 28 от Регламент (ЕО) 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по

граждански и търговски дела, БЪЛГАРСКИЯТ СЪД ЗА МЕЖДУНАРОДНО НЕКОМПЕТЕНТЕН да разгледа предявения от **П. Р. Т.**, срещу **Е. П. Д.**, иск, по които е образувано гр. дело 54238/2023 г. по описа на СРС, 76 състав.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.дело № 54238/2023 г. по описа на Софийски районен съд, ГО, 76 състав.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва с частна жалба пред Софийския градски съд в едноседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____